

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/204/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212225158
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212225158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave rozhodol samosudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 2.878,51 € a nemajetkovej ujmy 575,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 23.10.2015 a zo dňa 26.10.2015 z a m i e t a .

Návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 21.09.2012, doručeným súdu dňa 27.09.2012, sa žalobca domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava II, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) J. G., nar. XX.X.XXXX (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX8645/2012) v zákonom stanovenej lehote. Žalobca sa zároveň domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 2.878,51 eur z titulu majetkovej škody a 575,70 eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Návrh na začatie konania žalobca odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ zo zmluvy o úvere č.: 101300090, navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: XXXXXXXXXX, dlžníkom (povinným) J. G., nar. XX.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX8645/2012. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu (Okresný súd Bratislava II) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spísanú súdnym exekútorom, prijal na ďalšie konanie, čím došlo podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.6.2011 k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žalobca uviedol, že rozhodnutie rozhodcovskej komisie, vo vzťahu ku ktorej nebola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, je úplne iným právnym inštitútom ako rozsudok rozhodcovského súdu.

Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.9.2012 (konanie pritom začalo 15.5.2012), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 120 dní).

Žalobca mal za to, že nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bolo príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Podľa žalobcu, ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej (len v závere konania z dôvodu absolútnej nemožnosti vydať zamietavé meritórne rozhodnutie sa obmedzí na využitie iného druhu rozhodnutia - uznesenia, ktorým odmietne vydať poverenie na vykonanie exekúcie - avšak s rovnakými účinkami pre veriteľa a dlžníka spočívajúcimi v zániku vykonania práva), uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od ust. §40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z (ďalej len "ZoRK"). Exekučný súd nie je súdom v zmysle ust. §40 a nasl. ZoRK, nekoná o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa žalobcu, exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej, zmluvy o úver. Na jednej strane tak existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. §41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Opísaný postup exekučného súdu žalobca hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. §44 ods.2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej

dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Žalobca uviedol, že mu z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla majetková škoda 2.878,51 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch 575,70 eur, t.j. 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonania exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca mal za to, že nesprávnym úradným postupom exekučného súdu došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Ako ďalšie dôvody na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať a spôsobila u členov riadiacich orgánov žalobcu, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Žalobca mal za to, že postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou

riadneho hospodára, keď nemohol včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodnil žalobca za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu), pričom poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp.zn.: IV. ÚS 77/02, III. ÚS 120/2010, III. ÚS 271/05.

Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 13.9.2013 žiadala žalobcu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko mala za to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Uviedla, že žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup, ktorým má spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Pojem "nesprávny úradný postup" nemá legálnu definíciu a v súlade s rozhodovacou praxou súdov (rozsudok NS SR 4Cdo 24/2004, uverejnený pod publikačným číslom 23/2011) ho možno vymedziť ako "porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí". Teda akýkoľvek postup súdu (zahrňujúci napr. právne posúdenie vecí, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo

vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Pokiaľ žalobca namieta takýto postup súdu, ktorý sa nepochybne prejavil vo vydanom rozhodnutí (uznesení o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vylúčená.

Žalovaná s poukazom na ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ďalej uviedla, že v danom prípade nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože z týchto zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, okrem iného, nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená, preto predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v konaní o náhradu škody proti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

K tvrdeniu žalobcu, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal "opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu", žalovaná poukázala na uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 3.3.2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.9.2011 sp. zn. 3 MCdo 11/2010 a Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.3.2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, zo záverov ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny.

K žalobcom namietanému nesprávnemu úradnému postupu, spočívajúcemu v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, žalovaná uviedla, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie

rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Podľa žalovanej nie je možné ani logicky predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu určiť 15-dňovú lehotu i na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Žalovaná taktiež uviedla, že nie je preukázaný žalobcom tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v existencii prieťahov, keď žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná bola toho názoru, že efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premĺčania, keďže mala za to, že k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie došlo tri roky pred dňom, kedy bola žalovanej doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku.

Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá podľa jeho názoru nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, je žalovaná toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Pokiaľ sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20% z istiny a príslušenstva priznanej mu rozhodcovským rozsudkom, ktorá má byť podľa žalobcu spravodlivou satisfakciou za vnútorný zásah do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu), žalovaná má za to, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou a spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody považuje za krajne nesprávny. Žalovaná, s poukazom na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) J 1360 a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012, uviedla, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považovala žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu.

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej, ktorí sa na pojednávanie dňa 3.11.2015 nedostavili, hoci boli riadne predvolaní. Súd prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Právny zástupca žalobcu doručil súdu e-mailom, odoslaným dňa 26.10.2015 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu Slovenskej

republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejedávaním vecí ako aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základ neprijateľnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa. Keďže v konaní na Okresnom súde Prešov vedenom pod sp. zn.: 7C/6/2010 budú Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, je daný podľa žalobcu dôvod na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Dôvodom pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. musí byť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka. Túto otázku si však súd môže vyriešiť aj sám s poukazom na ustanovenia § 135 ods. 2 O. s. p. V predmetnej veci zaujatosť zákonného sudcu, ktorý vec prejednáva, žalobca namietal už v podanej žalobe. O jeho námietke bolo rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 22.10.2012, č.k. 11NcC/105/2012-22, právoplatným dňa 08.11.2012, ktorým bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci len sudkyňa JUDr. Paulína Pacherová, keďže bola zákonnou sudkyňou v predmetnej exekučnej veci. Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak o nich už rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 15a ods. 4 O.s.p.).

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., keďže neprebieha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Súd preto návrh žalobcu zo dňa 26.10.2015 doručený súdu dňa 27.10.2015 na prerušenie konania z dôvodu, že bola podaná sťažnosť na Ústavný súd z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu ako nedôvodný zamietol. Žalobca nepreukázal, že v čase rozhodovania súdu o tomto návrhu na Ústavnom súde SR prebieha konanie o ústavnej sťažnosti žalobcu.

Rovnako súd ako nedôvodný zamietol návrh na prerušenie konania zo dňa 23.10.2015 a opakovaný návrh zo dňa 26.10.2015, nakoľko nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 7C/6/2010 sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tohto súdu v konaní vedenom pod sp. zn.: 11C/204/2012.

Vykonaným dokazovaním oznámením obsahu listinných dôkazov predložených žalovanou a zadovážených súdom (§ 129 O.s.p.), zistil súd tento skutkový stav veci:

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 39Er/1686/2012 súd zistil, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie žalobcu ako oprávneného zo dňa 15.5.2012, na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava zo dňa 7.9.2011 sp.zn. :

SR 08568/11 vydaného v prospech oprávneného proti povinnému J.Á. G., bytom U. XXXX/XX, X., bola doručená tunajšiemu súdu dňa 19.07.2012 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp. zn. EX 8645/12. Uznesením zo dňa 17.8.2012 č.k. 39Er 1686/2012-11, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora Y. G. W. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v plnom rozsahu z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok priznáva oprávnenému plnenia, ktoré sú vo väčšom rozsahu právom nedovolené. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 CoE/120/2014-53 zo dňa 30.9.2014.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu (v znení účinnom do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 2 , vety pred bodkočiarkou Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 21.3.2012 (v znení účinnom od 01.01.2012), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 21.3.2012 (v znení účinnom od 01.01.2012), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného proti povinnej J. G., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 39Er 1686/2012 vydal tunajší súd dňa 17.8.2012 uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.07.2012. Z uvedených skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 28 dňoch od podania žiadosti. Žalobca sa po tom, čo žalovaná jeho žiadosti na predbežné prerokovanie veci nevyhovela, domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy voči žalovanej z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ako zodpovednosti objektívnej, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Žalobca namietal nesprávny úradný postup súdu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým je porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní, ale skúmal nedodržanie zákonnej lehoty. Pokiaľ exekučný súd v danom prípade nerozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k nesprávnemu úradnému

postupu exekučným súdom nevydaním rozhodnutia zákonom stanovenej lehote, keďže vzhľadom na exekučný titul (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu), nebol exekučný súd lehotou stanovenou v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V danom prípade exekučný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom pre tento úkon zákon lehotu na rozhodnutie nestanovuje. V ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zároveň uvedené, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Pokiaľ teda žalobca ako oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 15.5.2012 a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená exekučnému súdu dňa 19.7.2012 na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu a súd uznesením predmetnú žiadosť zamietol, v danej veci existujú súčasne oba dôvody, pre ktoré sa na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nevzťahuje 15-dňová zákonná lehota. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že nebol splnený už prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keď nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tunajšieho súdu porušením povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Pokiaľ žalobca v žalobe uvádza, že konanie začalo dňa 15.5. 2012 a exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.8. 2012, teda došlo k omeškaniu viac ako 120 dní, súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca podal žalobu tvrdiac, že exekučný súd nevydal rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote a na tomto základe aj uplatňuje náhradu škody. Nie je preto možné exekučnému súdu pričítať čas od podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do podania žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (exekútor má podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložiť návrh oprávneného na vykonanie exekúcie s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia exekučnému súdu do 15 dní od doručenia návrhu, čo súd nemohol ovplyvniť a žalobca ani netvrdí, že by zo strany súdneho exekútora došlo k nejakému porušeniu povinnosti) a tiež nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobcu, že by o žiadosti bolo exekučným súdom rozhodnuté až 12. 9. 2012. Nejde teda v žiadnom prípade o taký časový úsek, ako to tvrdí žalobca, teda tvrdenia v žalobe v tomto smere nezodpovedajú skutočnosti.

K tvrdeniu žalobcu, že exekučný súd nelegálne postupoval, keď skúmal predložený exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok, súd poukazuje na to, že exekučný súd v exekučnom konaní nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Zákon v tomto ustanovení ale ukladá exekučnému súdu povinnosť vydať exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie až po vykonaní prieskumnej činnosti exekučného súdu, v rámci ktorej súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Znamená to, že postup exekučného súdu (prieskumná činnosť) ustanovený právnou normou, ktorou je v danom prípade Exekučný poriadok, bezprostredne predchádza a súvisí s rozhodovacou činnosťou exekučného súdu, ktorá sa prejaví v samotnom rozhodnutí vydaním poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi alebo

zamietnutím žiadosti exekútora o udelenie poverenia v závislosti na výsledku prieskumnej činnosti exekučného súdu, ktorá predchádza vydaniu samotného rozhodnutia.

Z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Najvyššieho súdu Českej republiky (viď rozsudky NS SR sp.zn. 4Cdo 60/2003, sp. zn. 4Cdo 24/2004, rozhodnutie NS ČR sp.zn. 129/1997), ktorých závery sú, podľa názoru súdu aplikovateľné aj na činnosť súdu (jeho úradný postup), činnosť súdu, ktorá sa prejaví v samotnom rozhodnutí, ako i vydanie samotného rozhodnutia, nie je možné subsumovať pod nesprávny úradný postup.

V danom prípade výsledkom prieskumnej činnosti príslušného exekučného súdu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 1686/2012 bolo vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ žalobca namieta nesprávnosť právneho posudzovania otázky splnenia predpokladov a podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom v jeho prieskumnej činnosti, vylučuje tým možnosť označiť tento postup za nesprávny na účely zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právne posúdenie exekučného súdu, ku ktorému došiel v rámci prieskumnej činnosti, sa totiž premietlo v samotnom rozhodnutí, ktorým rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a ktoré nebolo zrušené odvolacím súdom pre rozdielnosť právneho posúdenia otázky splnenia predpokladov a podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom v jeho prieskumnej činnosti, a toto ani nebolo, ako právoplatné rozhodnutie, pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom. Naopak, za stavu, keď uznesenie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je právoplatné (na odvolanie oprávneného odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil), je žaloba žalobcu a náhradu škody z nesprávneho úradného postupu, založená na namietanom nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívajúcom v nesprávnom právnom posúdení otázky splnenia predpokladov a podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom v jeho prieskumnej činnosti, podaná na súd nedôvodne.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdený nesprávny postup exekučného Okresného súdu Bratislava II v Bratislave v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 39 Er 1686/2012. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť, súd už neskúmal splnenie ďalších podmienok (vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a žalobcom tvrdeným nesprávnym úradným postupom) a návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešnej žalovanej vo veci v konaní žiadne trovy nevznikli (aspoň zo spisu nevyplývajú), súd jej ich náhradu proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.